

**Kmetska stranka v češkem dežel-
nem zboru.** V tem zasedanju češkega de-
želnega zbora je nastopila kmetska stranka
prvikrat kot močna stranka, ki se mora
upoštevati. A težko, da bo izpolnila nade, ki
so se stavile v njo. To pa zaradi tega, ker
se stranka ni znala povspeti iz liberalnih ali
slobodomiselnih okov na krščansko stališče.
In že prvi nastop v deželnem zboru je po-
kazal, da za to nima trdnih tal, ker je pustila
krščanstvo na strani. Vodja deželnozbornih
poslancev Zdarsky je govoril pri proračun-
skem razgovoru v imenu stranke, a njegov
govor je bil klavern. Delal je le poklone
«svobodomiselni» stranki Mladočehov ter se
ji malodane ponujal kot oproda. Komaj ob
koncu govora se je nekoliko spomnil, da
govori za kmetsko stranko, in začel razkla-
dati o vzrokih, zakaj kmet propada in sicer
1. ga uničujejo svetovno tekmovanje v kmet-
skih pridelkih, 2. neurejene razmere v avstrijski
državi in 3. neednost med kmeti samimi.

**Kmetski prijatelji na Nižjem Av-
strijskem.** Na Nižjem Avstrijskem se edino
krščansko-socialna stranka poteguje za kmet-
ske pravice. Ta stranka je imela dne 6. t. m.
na Dunaju velikansko obiskano strankarski
shod. O kmetskih stvareh je govoril deželni
odbornik Leopold Steiner. Izrekel je, da
bo krščansko-socialna stranka zahtevala, da
se sedanja majhna carina na italijanska
vina poviša. Žitna borza, na kateri judje
in oderuhi igrajo za žitno ceno, se mora od-
praviti. Stranka pa bo svojo veliko ljubezen
do kmetskega stanu pokazala, kadar pridejo
v deželnem zboru kmetske zadruga na dnevni
red. Kakor se vidi, je kmetska stvar na Niž-
jem Avstrijskem v dobrih rokah.

Tako govori krščanski učitelj! Na
pozdravilnem večeru krščansko mislečega
učiteljstva dne 30. dec. l. l. v «Katoliškem
domu» v Ljubljani, o katerem večeru smo
tudi mi poročali, je predsednik «Slomšekove
zveze» g. deželni poslanec učitelj Fr. Jaklič
pozdravil iskreno tudi navzoče odbore krš-
čanskosocijalnih delavskih društev ljubljanskih.
Imenom krščansko mislečega učiteljstva
pozdravil je g. dež. poslanec Jaklič slo-
venske delavce tako-le: «Pozdravljeni tudi
Vi, slovenski delavci! Prišli ste, kot
bratje k bratom, da si stisnemo po bratovski
roke, delavci Vi in delavci mi. Pri težkem
delu po delavnicah in tvornicah, sredi ne-
prestanega boja za vsakdanji kruh, ste si
ohranili srca čista in živo krščansko zavest,
ki daje smer Vašemu javnemu delovanju.
Kar čutite v srcu, ko želite svojim otrokom
krščanskih učiteljev in vzgojiteljev, to povejte
tudi javno. Združite zahtevo po krščanskem
učiteljstvu z enakimi zahtevami drugih
stanov, zanesite to zahtevo med delavsko
ljudstvo, pa boste videli, kako hitro bode kri
in meso misel krščanske šole in krščanskega
učiteljstva; a mi slovenski učitelji bomo tem
pogumnejši in vztrajnejši, ko se bomo mogli
v neenaki borbi z nasprotniki opirati na vas.»

«Da, Mulej! Jaz ostanem pri kristijanah»,
reče stanovitna Hadra.

To mu je bilo preveč.

Muleju vskipi kri! Skoči k sestri in za-
vihti z vso silo svojo grčavo palico nad njeno
glavo. — Hadra zavpije na ves glas in se
zgrudi brez zavestna na tla. — Kri ji teče
curkoma iz globoke rane na čelu in po ru-
dečih smrtnobledih licih.

Krvoločnemu bratu še ni dovolj. Kakor
brez uma jo bije še dalje po obrazu in glež-
njih. Domislil se je menda njenega pobega v
preteklem letu. Se le, ko se mu zdi, da je
njegova nedolžna sestra mrtva, pobegne s
krvavo palico in zgine v bližnjem gozdu.

Domači so slišali Hadrin obupni klic.
Prihiteli ji na pomoč in najdejo revo ležečo
sredi krvi, na videz mrtvo. Ponesó jo domov
in poskušajo na vse mogoče načine, zbuditi
jo k življenju. Dolgo, dolgo brez uspeha. —

Nazadnje se jim vendarle posreči. Hadra
odpre oči. (Konec prihod.)

Tako krasno more govoriti le krščanska lju-
bezen, ki ne pozna razlike med stanovi. Kdaj
so se že slišale enake besede iz ust kakega
nadutega jungovskega učitelja?

V goriški deželni zbor sta bila vo-
ljena dva katoliško-narodna slovenska po-
slanca dr. Gregorčič in Berbuč, kot namest-
nika pa Jakoncič in Klaučič.

Vojska v Južni Afriki. O velikem
porazu Angležev pri Tweefonteinu so došla
obširna poročila. Glasom teh poročil so se
Buri morali bosonogi plaziti po zelo strmih
griču do vrhunca, kamor so dospeli pred 2.
uro v jutro. Na ta način so presenetili in
pomorili angleške prednje straže, tako, da
iste niso mogle obvestiti angleških čet o bli-
žini sovražnika. Nato so se Buri vrgli na
nepripravljenega sovražnika in ga v polurni
bitki popolnoma uničili; ob 2. uri v jutro je
bil ves angleški tabor v rokah Burov. Tudi
čete generala Dunleya, ki so prihitele Angle-
žem na pomoč, so le z veliko težavo zbežale,
da jih niso Buri ujeli. — Angleški listi po-
ročajo o vedno živahnejšem gibanju in nepre-
stanih napadih Burov na angleške čete. Novo
leto ne obeta biti Angležem nič ugodnejše,
nego je bilo ravnokar minolo. — Listi po-
ročajo, da so Angleži zgubili doslej ubitih,
obolelih in ujetih mož skupno 104.250 mož!
V to število niso všteti tisti Angleži, katere
so Buri ujeli, a zopet izpustili! — Od 17.000
konj, ki so jih Angleži zadnji čas peljali iz
Reke in Trsta proti Južni Afriki, je že na
morju 9.400 poginilo. Transportne ladje, ki
so se odpeljale iz Trsta, so popolnoma oku-
žene. Tako kupujejo Angleži konje za —
morske ribe, ali pa za Bure, ki Angležem
vsak dan mnogo konj odvzemo.

Dopisi.

Mozirje. (Tudi v pojasnilo.) Ker
sem izvedel, da zadnji lanski «Rodoljub» na-
pada našega g. kaplana zaradi mene, prosim,
da sprejmete te-le vrstice v svoj pošteni čas-
nik. Laž je, da sem jaz podpisani šel po
spoved, ampak sem poslal hlapca. Laž je,
da stanujem dve uri od Mozirja, ampak je
več kot dve uri zlasti na tisti dan, ko je
bilo vse polzko od dežja in stanujem čez
1000 m visoko. Debela laž je, da so g. kaplan
koga kregali, ampak hlapcu so dali pismo na
šmiheljskega župnika, ki imajo polovico bliže
k nam, ki bi toraj prišli polovico prej in ki
so že mojega očeta sprevideli radovoljno.
Kričeča laž je, da bi bil jaz ali hlapec že ob
8. uri zjutraj v Mozirju, ampak je fant še-le
okoli poldne šel z doma. Vnebovpijoča laž
pa je, da so moja mati umrli pol ure pozneje,
ko se je vrnil fant iz Mozirja, ampak narobe
je res, da so namreč umrli pol ure prej,
kakor je prišel hlapec iz Mozirja in kakor je
mogla priti pomoč iz Šmihela. Pet velikih in
nekaj malih lažij je torej nakopičenih v krat-
kem odstavku. Jaz podpisani imenujem tistega
nepoštenega človeka, ki je pisal take laži v
«Rodoljub» nesramnega obrekovalca. Zahva-
lujem za sprejem tega pojasnila. — Matevž
Napotnik p. d. Kortner. — Val. Raztočnik,
podpisatelj in priča. — Florjan Smodiš, priča.

Mozirje. (V pojasnilo.) Ker se no-
čem pečati z umazanim «Rodoljubom», pro-
sim, g. urednik, sprejmite v svoj časnik to
pojasnilo. «Rodoljub» od 26. dec. 1901 in
kakor slišim, tudi «Slov. Narod» sumniči neko
zakonsko ženo. Hudobnež pa zamolči, da tudi
jaz podpisani stanujem v kaplaniji, da je
dotična žena prišla po mene, naj grem k
večerji, ko sem ves dan pri njih rezal meso.
Domov sem bil šel cerkev zaklepat o mraku.
Ženo sem jaz potem spremljal, ko je šla pla-
čevat pomnenje za rajne stariše. Sploh sle-
hern pameten vé, da mora kaplanija biti
odprta vsakemu človeku. Zahvaljujem za
sprejem teh vrstic. — Val. Raztočnik, orga-
nist.

Iz Dola. (Ljudska zaspanost.) Ni
še dolgo odkar je prinesel «Naš Dom» mal
dopis iz naše fare, v katerem je bil opisan

napredek Doljanov. Dopis je povsem resničen,
toda če se ozremo malo na okrog, najdemo
še tudi mnogo zaspanosti med ljudstvom,
posebno v bližnjih dolinskih vaseh: Marno,
Unično, Brce. Tukaj še vse dremlje in spi.
Tu-sem ne prihaja noben časopis in družba
sv. Mohorja šteje v teh vaseh samo dva uda.
Dragi rojaki, to je žalostno, tako ne sme biti
dalje! Svet napreduje v omiki in ljudstvo se
izobražuje po dobrih knjigah in poštenih
časopisih. Kdor dandanes nič ne bere, nav-
adno tudi nič ne ve, in ostane nevednež,
katerega potem lahko vsak vodi za nos in
ga zaničuje. Pritožujete se o slabih časih,
toda vprašam vas, ali ste morda vi na slab-
šem, kakor vaši sosedi visoko gori v šent-
jurski okolici, ali pa celo na visokem Kalu,
kjer jim peščica zemlje le pičle dohodke pri-
naša? A vendar so oni zelo omikani. Na-
ročeni so mnogi na dobre časopise, in Mo-
horska družba ima med njimi tudi precej
udov.

Mnogi se izgovarjajo, da je huda za denar.
To je povsem resnično. Malo je med nami
takih, ki bi jim preostajal denar, posebno
kmetu je večkrat trda za njega; toda z
varčnim gospodarstvom se tudi marsikje lahko
pomaga. Posebno pri mladini bi se s tem
zdatno opomoglo do boljsega blagostanja in
izobrazbe. Mnogo se potroši na leto za giz-
davo obleko in za nepotrebno pohajanje po
krčmah, in ni jim žal za lepe kronice, katere
izginejo tem potom v nič ali pa krčmarjem
v žep. Škoda se jim pa zdi žrtvovati jedne
krono na leto za lep slovenski časopis «Naš
Dom», ki je najcenejši slovenski list, ali za
«Slovenski Gospodar», ki bi jim prinašal
toliko lepega in podučnega berila, ali pa bori
goldinar, za katerega bi dobili najlepše slo-
vensko berilo, Mohorske knjige. Dragi rojaki!
Nastopili smo novo leto in z njim začnimo
tudi novo narodno življenje in prebujenje.
Začnimo novo življenje in pogumno naprej
za drugimi sosedi Slovenci, da ne bomo vsaj
predaleč za njimi zaostali, ako jih dohajati
ne moremo. Mladeniči in dekleta, odločite si
jedno krono, katero boste ob letu prav lahko
pogrešali. Prinesla vam bo stoterne obresti
lepih nauk, ako si naročite za njo list
«Naš Dom», ki vam bo prinašal celo leto
kratkočasno in koristno berilo. Gospodarji
in bolj premožni — pa si omislite «Slov.
Gospodarja», ki vas bo o marsičem poučil,
česar še ne veste in vas tako združil z dru-
gimi rojaki Slovenci, da bodemo enega duha
in ene misli proti nasprotnikom našega slo-
venskega naroda stali trdni in neomahljivi.
Kar se tiče Mohorskih knjig, naj bi odslej
ne bilo hiše, kjer bi ne bilo uda, in kjer bi
se ne prebirale te lepe in podučne knjige.
Vsem dragim rojakom pa kličem:

Na noge, na noge rojaki,
Glejte že svitel je dan!
Mar bodemo mi nazadnjaki,
Med tem ko na dan gre Slovan?

Davno že drugi so vstali
Bratje slovenske krvi,
Se složno na delo podali,
To bratje storite i vi!

Ganimo roke za delo,
Bistrimo z branjem glavé.
Bratje — še bode živelo
Naše slovensko ime.

Podgorski.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Zborovanje polit. društva v Kozjem
bode prihodnjo nedeljo dne 12. januarja po-
poldne ob 3. uri v prostorih gosp. Gučeka.
Društvo ima že do 400 udov, ki se vabijo,
da pridejo kolikor mogoče vsi. Na noge torej
vrli kat. Kozjani in vi naši sosedi, da se vsi
udeležimo zanimivega zborovanja in da po-
kažemo, da živimo in se gibljemo. — Na
vspredu je tudi govor o časnikarstvu
in našem političnem položaju. — Na veselo
svidenje v nedeljo v Kozjem!

Kat. pol. društvo v Konjicah bo zborovalo dne 19. januarja v društvenih prostorih. Ker se bo govorilo tudi o potrebi zveze krščanskih slovenskih kmetov na Spodnjem Štajerskem, je želeli, da se zborovanja udeležijo kmetje iz celega konjiškega okraja. Na noge, krščanski slovenski kmetje, združimo se!

Živinozdravnikom v Šmarju pri Jelšah je imenovan g. Jos. Rihar iz Logatca.

Občinske volitve v Hočah so se za naš Slovence ugodno rešile, kar je nekega nemškutarja tako razkačilo, da si je z lažjo hotel svojo jezo ohladiti s tem, da nas je v Mariboržanki na nezaslišano lažnjivi način hotel pred ljudmi ogrditi. Obdolžil nas je, da smo tatovi in zapravljalci volili. Resnici na ljubo pa ti moramo povedati, da do zdaj še nismo bili tatovi, posebno k tebi se nobeden od nas ni prišel krast, ker morebiti ti sam nič nimaš. Na dolgove pa rajši na svoje glej, kakor na druge. Dokler nas tatvine ne prepričaš, te imenujemo očitnega lažnjivca in obrekovalca. Ti nam praviš, da zanaprej moramo imeti oči zaprte mošnje pa odprte, pa nam se zdi, da imaš ti oči zaprte, drugače bi že bil marsikaj nerodnega videl v naši občini. Pri volitvah si gotovo spal in se že v sanjah po županskem stolcu zibal, da nisi prej tatov zagledal, ki so prišli volit. Sicer bi jim lahko koj vrata zaprl. Ne bodi torej tako zaspan, drugače se ti zna kaka nesreča prigoditi, posebno ti je bistro gledati, kadar po Hočki vasi greš. Na sredi vasi ležijo namreč na peš-poti klade od starega mosta, glej, da se ne spotakneš ter si pri padcu svojega lažnjivega jezika ne odgrizneš, drugače se še spovedati ne moreš, da si poštenim ljudem poštenje kral. — Več Hočanov.

Iz Jarenine. Novo leto se za nas ni kaj veselo začelo; dva je pozdravilo na mrtvaškem odru. Prva bila je sicer priprosta, viničarska deklica Marija Roškar, pa lahko rečemo dika naše deklinške družbe, prava hčerka Marijina. S koliko vnemo prihajala je vsak dan k sv. maši, s koliko gorečnostjo pristopala tolikokrat k mizi božji, prepevala s svojimi tovarišicami v čast Marijino. Še pred nekaj tedni pobirala je pri družbenicah milodare za novo družbeno zastavo, katero — tako bomo vsaj prosili — nam bodo pri letošnji vizitaciji blagoslovili naš prem. knez in škof. Dne 3. prosinca je njo spremilo nad 200 tovaršic z družbenim predstojnikom, g. dekanom k mirnemu počitku. — Drug je bil mož, občespoštovan veleposestnik, dolgoleten naročnik »Slov. Gospodarja«, katerega je vsak teden od prve do zadnje besede vestno prebral. Bil je naše gore list, kmet v pravem pomenu besede, neokužen od naprednega, brezverskega duha, skrben oče svojih 6 otrok, kojih ena je usmiljena sestra, — velik dobrotnik revežev, vzoren kristijan, narodnjak jeklenega značaja, ki je pri vsaki deželno in državnozbornski volitvi kot mož glasoval za naše slovenske poslance, večleten odbornik in I. svetovalec naše jareninske občine. Tak mož zasluži, da ga spoštuje cela župnija, zato pa je bil pogreb njegov veličasten, kakoršnega že dolgo ni videla Jarenina. To naj bo tudi mala tolažba za bolešno vdovo in zapuščene otroke, ki so pri pogrebu glasno za krsto pokojnega očeta molili sv. rožni venec, ter darovali po pogrebni sv. maši zanj sv. obhajilo. — Daj Bog, da bi duh pokojnega Florijana ostal pri njegovi hiši, da bi pokojnik našel v vrsti naših mož obilo posnemovalcev, ki bi stali trdno za dom in vero. Naj v miru počiva!

V Zerkovcih pri Mariboru so našli dne 5. t. m. na večer fantje, ki so hodili ob bregu Drave, truplo infanterijskega vodja Mihaela Filipiča, doma iz Male nedelje. Govori se, da se je utopil vsled nesrečne ljubezni.

Odpošiljanje pisem. Poštno in brzojavno ravnateljstvo priporoča občinstvu, da prilepi pisemske znamke vedno le na desni strani zgorej. Naslovi na pismih, ki so na-

menjena v večja mesta, morajo biti natančni: ulica, stev. hiše in nadstropja morajo biti natančno označena. Na pismih namenjenih na Dunaj, mora biti zaznamovan dotični mestni okraj. — Razglednice z nedostojnimi podobami ali napisi se ne dostavljajo. — Znamke, na katerih je še vedno stara veljava v goldinarjih in krajcarjih, so izključene iz prometa.

Nemško gospodarstvo v Celju. Proračun mesta Celje za leto 1902 izkazuje 147.829 72 K dohodkov, — izdatkov pa 150.218 98 K, torej 2389 26 K primanjkljaja.

V Konjicah je bilo 34 parov oklicanih, rojenih 119 (56 fantov, 63 deklet), umrlo 101 (59 moškega, 42 ženskega spola). Najstariši je bil 87 let star; 26. maja bode nastopila Mica Klinc 101. leto.

Uradni dnevi v celjskem okrajnem glavarstvu. Celje: Vsako sredo in soboto, izimši praznikov, od 9. ure predpoldnem do 12. ure opoldne. Ostale dni bodo se le nujne stvari strank obravnavale. V r a n s k o: Dne 7. februarja, 25. aprila, 11. julija, 26. sept. in 12. decembra od 9. ure predpoldnem do 12. ure opoldne. Š m a r j e: Dne 17. januarja, 15. marca, 16. maja, 18. julija, 19. septembra in 14. novembra od 9. ure predpold. do 12. ure opoldne. T r b o v i j e: Dne 14. januarja, 20. marca, 3. julija in in 25. septembra od 9. ure do pol 12. ure predpoldnem. — C. kr. politični ekspozituri v K o n j i c a h in M o z i r j u bodete uradne dneve od slučaja do slučaja vršili; kdaj bodo ti uradni dnevi, imenovani ekspozituri vsakokrat 8 dnij poprej razglasite.

Slovenska mlačnost. V Laškem trgu je pri občinskih volitvah brez vsakega odpora zmagala nemško-nemškutarška stranka. Slovenski tržani in volilci so ostali doma za pečjo. To je zopet lepa slika iz našega spodnještajerskega narodnega življenja. Kadar je na kmetih kaka volitev, se vse zdira nad kmeti, da moramo iti volit. Kadar pa so volitve po mestih in trgih, pa slovenska gospoda prav rada za pečjo ostane. No, od zdaj pa se bomo začeli z a v e d n i slovenski k m e t j e zdirati nad gospodo, naj tudi ona izpolnjuje svoje narodne dolžnosti!

S Pilštanja. Nemila smrt pobrala nam je dne 27. decembra vrliga moža Jožefa Ferlič p. d. Podveterničkega iz Lesične v 81. letu življenja. Pokojnik je bil zelo spoštovan od vsakega, kdor ga je poznal. V prejšnjih mlajših časih je bil župan trga Pilštanj, a dolgo vrsto let do svoje smrti cerkveni ključar farne cerkve sv. Mihaela. — Njegova jednako pridna žena je šla pred tremi leti v večnost. Hiša Ferličeva bila je gostoljubna, vsakemu odprta in ker nista imela otrok, tem rajše sta reveže podpirala. Zato bodi jima Bog obilni plačnik! Pogreb v nedeljo dne 29. decembra pa je pokazal, kako priljubljen je bil rajni Jožef. Takega pogreba že dolgo nismo videli na Pilštanju. — Bog mu daj večni mir!

Iz Polzele nam pišejo: Razni listi so pred kratkim svetu poročali, da je naša tovarna pogorela. Ta vest se mora nekoliko popraviti. Vzšlo se je in pogorelo je skladišče, v katerem je bilo obilno lesa. Škoda je precejšnja. Nevarnost je bila velika. A ker je bila množica delavcev in pa domača brizgalnica takoj pripravljena, se je posrečilo požar omejiti. Prišle so na pomoč razne požarne brambe, ki pa hvala Bogu niso imele več mnogo posla. Tovarna pa deluje naprej, kakor dozdaj. — Novo leto nam je prineslo veselo novico, katere smo že dolgo pričakovali: Kunstič je v pokoju. Njegovo mesto je že razpisano; ob enem tudi mesto za četrtega učitelja. Vsi želimo in pričakujemo, da dobimo miroljubne učitelje, ki bodo delovali v soglasju s prebivalstvom v pravi blagor mladine.

Iz Štavenšinjec pri Radgoni. Umrli je blag in naroden mladenič Alojzij Mlinarič. Dalje časa je že doma bolehal, a pred jednim mesecem se je odpeljal v Würshofen na Bavarskem zdraviti. Ozdravila ga je smrt.

Pogreb je bil na novega leta dan. Počivaj v miru!

Bizeljsko. V petek dne 3. jan. smo pokopali blago, vsestransko spoštovano Jozefo Škof, posestnico v Sušici v starosti 40 let. Svojo dolgotrajno bolezen je voljno prenašala, potolažena po večkratnem prejemu sv. zakramentov. — Pogreb, kakoršnega uže dolgo Bizeljsko ni videlo, je jasna priča, da je bila rajna povsod priljubljena. Pevci so ji v slovo zapeli na pokopališču »Blagor mu«, kar je ogromno množico sopogrebnikov do solz ganilo. — Počivaj v miru!

Bizeljske novice. Gospod urednik! Najprej srčna voščila k novemu letu. Nanznamjam vam, da se je pri nas na Bizeljskem začelo nekako posebno zanimanje za vaš cenjeni list »Slov. Gospodar« ter »Naš Dom«. — Deset novih naročnikov na njega — to mislim je lepo število — a na »Naš Dom« pa 11 in skoraj sami zavedni mladeniči, to je znamenje, da razumevamo, kaj se pravi lepe krščanske liste prebirati. — Želimo, da še sledijo njim mnogi drugi razumni bizeljski mladeniči. — V bizeljski župniji jih se je preteklo leto narodilo 135, umrlo 96, poročenih bilo 24 parov. — Med otroci je oslovski kašelj hudo razsajal, kateremu je marsikateri otrok podlegel. — Tudi ošpice so se prikazale — le v manjšem številu. — Pri priložnosti vam g. urednik zopet kaj naznani iz našega kraja odkritosrčen prijatelj. — (Prosimo! uredn.)

Pri Sv. Ani n. K. delujeta močno za »Štajerca« neki zidarski mojster in neki žnidar. Prvi, akoravno rojen Slovenec, se obraja Nemca, ter je dal tudi pri ljudskem štetju zapisati kot občevalni jezik »nemški«. S kom neki govori doma nemški, ali z ženo ali z otroci ali, ker ti ne znajo, s svojim kužekom? — Drugi pa, žnidar tudi mojster v svoji »mojstriji«, pa razklada svojo modrost, katero prebira v »Štajercu«, ko hodi na »stero«, ter se trudi pridobiti ljudi za Ptujškega preroka. — Prijatelj, mi vama kličemo: »Šostar-ja« ostanita pri svojem kopitu!

Nenavadna toplota na Pilštanju. Danes je 5. januarja in ko to pišem, ravno malo predpoldnevom. Solnce lepo sije, rekel bi pripeka, res kaj nenavadnega za ta čas. Toplomer zunaj na oknu kaže 22° po Reamurju. Trava in ozimina na solčnih straneh lepo zeleni, tudi trobentice že cvetijo. Ljudje po opustošenih vinogradih pridno delajo, samo da brezobrestna posojila silno počasi dobivajo. Naj bi vendar zdaj vlada dala, ker ljudje ne morejo težakov plačevati. — Kdor hitro dá, dvakrat dá. Čudno je slišati ljudstvo ugibati, zakaj je tako toplo, nekateri pravijo, da smo prišli v druge kraje in tako dalje. Nazadnje pa le pride navadno do sklepa, rekši, zima svojega ne izpusti, bo pa velika noč na peči — in tako bi se znalo zgoditi.

V Novicerkvi pri Celju so bile občinske volitve dne 4. prosinca t. l. Volilo se je razven od poludneva do ene neprenehoma od osme ure zjutraj do polpetih zvečer. Nasproti sta si stali stara slovenska stranka in nemčurska »Štajerčeva«. Agitacija je bila silna in borba tudi huda, a zmagala je slavno z vsemi osemnajstimi odborniki poštena slovenska stranka, nemškutarji so pa sramotno pro-padli kot so dolgi in široki. Kdo so pa vodje teh ljudij? Ti so: Gobec, Samec in Štinglic. Prvi je naročnik in zvesti čitatelj »Štajerca«. Druga dva sta tudi njegova zvesta privrženca. In še več! Kaj pa? Pri zadnjih volitvah v Celji sta kot obrtnika volila znana Oehsa. In zdaj naj še kdo reče, da ti ljudje niso pravi pravcati posilinemci. Dá, posilinemci so, kakor tudi tisti, ki so jih s prepričanjem volili. Seveda, največ njihovih volilcev pa je bilo takih, da niso vedeli, zakaj se pravzaprav gre. Se pač dela »inteligentno«. In takim ljudem naj bi naše ljudstvo zaupalo sedeže v občinskem svetu? Ne, dokler bodo taki: nikdar in nikoli. Če hočete, da se bo to kdaj zgodilo, krenite na staro slovensko pot in zapustite »Štajerca«, dru-

gače bo ves vaš trud zaman. Poštenim slovenskim možem pri Novicerkvi pa čestitamo na njihovej zmagi ter jim radostno kličemo: Naprej zastave Slave — na boj junška kri! —

V Banovcih na Murskem polju se je zgodila velika nesreča dne 28. decembra l. l. zvečer pri g. Lahu. Pogorelo je celo plosnje, pri tem se je podrl dimnik in štiri osebe močno poškodoval. A. Gabercu in T. Koseju je noge zlomil, druga dva pa je po prsih težko ranilo. Sosedje se zahvaljuje vsem, ki so k obrambi in pogašenju ognja količkaj pripomogli. Osobito pa gasilcem iz Veržeja, Krapja in Križevca. Vsem čast in hvala!

Iz Otoka pri Bočni. Umril je na novega leta dan ob 5. uri zvečer po dolgi, mučni bolezni, previden s svetimi zakramenti, Josip Čretnik. Zapustil nas je v evetju svoje dobe v 20. letu svoje starosti. Bil je blag mladenič. Naj počiva v miru!

Iz Savinjske doline se nam poroča, da je gospod Jožef Kunej, župnik na Zgornji Ponikvi že večletni šolski načelnik, občinski odbornik ter častni občan Velike Pirešice zaradi njegove hvale vredne delavnosti za šolo in občino z dne 6. prosinca t. l. zopet za šolskega načelnika soglasno izvoljen bil. Živijo!

Iz Središča se nam poroča, da se ondotni židovi drže jako kisló, ker se krščansko ljudstvo oklepa svojega novega poštenega krščanskega in slovenskega trgovca gospoda Kolbesen-a.

Iz Celja se nam poroča, da je znani Zabukošek iz Ponikve bil pred sodiščem v Celju zaradi javnega nasilstva obsojen na en mesec ječe, poostr. s postom vsakih 14 dni.

Iz šole. Nadučiteljem v Gotovljah je imenovan g. Anton Šumljak iz Zalca, učiteljem ozir. šol. voditeljem v Pernicah učitelj g. Franc Kotnik iz Št. Jakoba v Slov. gor., v Topolščici g. Feliks Pečar, v Grižah učitelj g. Ludovik Černej, učiteljicam so imenovane v Vuzenici učiteljica gdč. Ivana Vidmer, Št. Janž na Peči učiteljica gdč. Fran. Konečnik, v Škalah učiteljica gdč. Nežika Kosar iz Ljubljane, v Hajdini učiteljica gdč. Irena Kahl od Velike Nedelje, v Gotovljah učiteljica Ivana Novak iz Galicije, v Doberni učiteljica gdč. Ana Seitz iz Kamnice, na šoli v Jurjemkloštru učiteljica Helena Leinfellner. — Vpokojeni so stalno: meščan. učitelj gosp. Karol Vučnik v Gradcu, naduč. g. Fran Ranner v Poličanah in začasno je upokojena učiteljica gospa Marija Pirc, roj. Krajnc v Dobovi. — Na novo nameščeni gg. ozir. gdč.: J. Pavlovič, voditelj pri Sv. Duhu nad Krškim, kot učitelj na Vidmu ob Savi. V. Jamšek kot suplent v Sevnici, Svetka Lapajne iz Krškega kot suplentinja v Dobovi, M. Dervensek kot učiteljica pri Sv. Antonu v Leskovcu, namesto gdč. Vinc. Novak, ki je dobila službo v Globokem. G. Zagoričnik, šolski voditelj v Orešju pri Bizeljskem je stopil v stalni, gdč. Pirc, učiteljica v Dobovi pa v začasni pokoj. G. Cugmus, nadučitelj pri Sv. Emi, je predstavljen kot šol. voditelj v Orešje. G. J. Zupančič, nadučitelj pri Sv. Antonu, je radi bolezni na dopustu, nadomestuje ga gospod Jelovšek iz Dobrove. Gdč. Lunder je stalno nameščena v Kapelah. — Naduč. g. Josip Tičar v Šmartnem je stopil v pokoj, njega nadomestuje gdč. Kristina Volc. Radi bolezni ima dopust nadučitelj gosp. Anton Žager na Gorici, nadomestuje ga g. Cimperšek iz Rečice. Na Gorici je nastavljena gdč. Ivanka Schwarc. Čez poletje tja eksponirani gospod Šijanec iz Gornjegagrada šel je nazaj na svoje mesto. Na Rečico sta prišli gospici Ana Boštijančič iz Kozjega in gospica Helena Dolenc, ki je menjala z g. Lovrom Serajnik za Prihovo. G. Cimperšek na Rečici pride o Veliki noči v Trbovlje. G. Rudolf Wundler v Mozirju je napravil sposobnostni izpit. — Enorazrednice v Bočni pri Novisti in v Lučah se razširijo. V Solčavi se osnuje nova šola — enorazrednica. Dozdaj je poučeval domači gospod župnik.

Najnovejše iz Ljutomera. Dosedanji glavar ljutomerski, gospod Zupančič, je dobil dopust in kot vodja okrajnega glavarstva ljutomerskega se mudi že od 1. januarja t. l. tamkaj baron Rainer, prej pri glavarstvu v Mariboru.

Iz ljutomerske okolice. Nekje tam blizu Ljutomera med Slovenskimi goricami je kraj kateri je od Stvarnika za to odbran, da nudi po vinski trti svojim prebivalcem rujno zlato kapljico. A ni toliko srečen, da bi njegov občinski predstojnik in njegov sin tajnik uradovala slovenski. Slovenska Stročja vas v Slovenskih goricah, kako nesrečna si! Žalostno pa resnično je, da v naši slavni ljutomerski dekaniji imamo obč. župane in tajnike, ki še vedno hočejo delati po starem kopitu in vedno uradujejo nemški. Nedavno sem videl na c. kr. okr. glavarstvu v Ljutomeru polo, na katero si ti, o Južek, zapisal sledeče besede: »Alois Kosi ist nicht Gemeinde Pristova sondern on Gemeinde Presika — Gemeinde Amt Pristova. J. V. gr.« Oh žalost, ko vidim tvoje reči tako uradovane. Kaj misliš, da ti s tem počastiš sebe in svojega očeta? Zbudita se vendar iz narodnostnega dremanja. — Ako pa nočeta pristopiti v slovenski šotor, takrat vama pa zapojemo: Adio Gemeinde Vorsteher und gemeinde Säkriter! — »Za domovino trud in kri, — Slovenski narod naj živi!«

Slov. mladenič.

Cerkvene stvari.

Visok dar. Naš premilostljivi knez in škof so blagovolili velikodušno darovati za zidanje nove cerkve sv. Duha v Središču 100 K. Za to dobroto jim izreka odbor za zidanje nove cerkve najudanejšo zahvalo.

Za dijaško kuhinjo v Mariboru so darovali gospodje: župnik Klepač 5 K, dekan Šlander 10 K, kapl. Anton Raušl 8 K, kapl. Kocpek 2 K, žup. Fr. Ogrizek 3 K, kapelan Alf. Požar 2 K, Neimenovan »za kruh sv. Antona« 20 K, Gert, medicar 5 K, župnik Osenjak 11 K, kap. Iv. Topolnik 10 K, Fr. Koser v Juršincih 4 K.

Iz Vidma. Znani pozlačevalec Konrad Skaza v Št. Urhu na Tirolskem je napravil za videmsko župno cerkev jako lepo lurdsko votlino s podobo Marije in Bernardete. Slovenci, podpirajte svoje rojake in naročujte pri njih, kar se potrebuje za cerkev in dom!

Krščanska usmiljenost. Društvo sv. Detinstva, ki je tudi po Slovenskem razširjeno, je podpiralo lani 199 misijonov z 5676 solami, 933 sirotišnic in 574 delavnic. Po trudu društva sv. Detinstva je bilo krščenih 438.408 poganskih otročičev, odkupljenih 22.916 in prehranilo ter vzgojilo se jih je 318.501 otrok. Toliko dobrega stori društvo sv. Detinstva, a vendar ima tudi na Slovenskem svoje nasprotnike.

V Gotovljah smo imeli pred zadnjim božičem osemdnevni sv. misijon, katerega so vodili z mnogim uspehom č. oo. lazaristi iz Celja.

Društvena poročila.

Runeč pri Ormožu. Na novega leta dan so naši domači fantje v gostilni A. Lipnik-a uprizorili v zadnjih »Slov. več.« izišlo igro »Ne vdajmo se« od dr. J. Vošnjak-a in šaljivo igrice »Gospod stotnik in njegov sluga« od Neznanoviča. Tukajšnje prebivalstvo se je prvokratnega uprizorjenja mnogobrojno udeležilo; vsi prostori so bili prenapolnjeni. Iz Ormoža ni bilo nikogar. Vspeh je bil povse zadovoljiv; tudi »šaljiva loterija« — za naš kraj nekaj povse novega — je marsikoga kaj zadovoljila, a nekaj pa je bilo tudi takih nesrečnežev, ki še do danes niso nikomur povedali, kaj so »gvinili«. — Za svoj narod vneti in tudi delavni fantje so vse uloge prav dobro rešili. — Našim slovenskim fantom pa prav iz srca čestitam, da so se lotili ne samo izomiki, nego tudi, in to v prvi vrsti, probujenju narodnega čuta, pravemu domoljubu in narodnemu delovanju služočemu

igranju dobrih gledaliških iger. Le združuj, omikaj in probujaj se, slovenska mladina, da boš tem lažje in vspešnejše branila svoj mili narod, se zanj borila, za njega delovala in za njega sijajno zmagala! Skrbite, da boste postali sami zavedni slovenski možje — korenjaki, ki bodo s ponosom drug družega bodrili vsklikom: »Ne vdajmo se!« Oparovalka.

Silvestrov večer v Ljutomeru, kate-rega nam je priredila »Čitalnica«, uspel je prav dobro. Vsaka točka programa je občinstvu prav ugajala, zlasti pa veseloigra »Dva gospoda in eden sluga«. Uloge so bile v spretnih rokah Glavno ulogo je imel g. Zacherl, ki je dovtipnega Ivana izvrstno pogodil in vzbujal pristrčen smeh. Divili smo se tudi elegantnemu kretanju vdove Pavlinz in njene služkinje Lizike. Mladi tamburaši so krepko udarjali in tudi laterna magika je vsem ugajala. O polnoči je nazdravil g. Janko Karba navzočim in jih navduševal in bodril k vztrajnemu narodnemu delovanju v novem letu.

Slov. kat. bralno društvo v Novicerkvi pri Celju je imelo svoj občni zbor dne 31. decembra preteklega leta. Izvolil se je naslednji odbor: dr. Lavoslav Gregorec, predsednik; Franc Jankovič, trgovec, podpredsednik; Franc Leskovar, nadučitelj, tajnik; Alojzij Kokelj, blagajnik; župan Janez Pinter in posestnik Anton Majer, mladeniča Jožef Arlič in Jožef Cvenk, odborniki. Občni zbor je bil še precej dobro obiskovan. Naročilo se je več iztisov raznih časopisov. Sklenilo se je tudi, da bo vsak mesec eno podučno ali zabavno predavanje v bralni sobi. Prvo predavanje bo dne 19. prosinca, h kateremu se vabi ljudstvo v obilnem številu. Upamo, da bode bralno društvo v tem oziru dobro delovalo v izobrazbo tukajšnjega slovenskega ljudstva. Da bi se to zgodilo, pomozite nam Bog!

St. Pavel pri Preboldu. Katol. izobr. društvo je imelo dne 6. jan. v kaplaniji svoj občni zbor. Dasiravno je »Slov. Gospodar« prezrl naznanilo (ni prezrl, ampak došlo je prepozno, še le v sredo popoldne. — Uredn.), katero smo mu poslali, se je vendar zbralo ravno 50 mož in fantov. Društvo je imelo to preteklo leto 2 veselici z enim poučnim govorom, tretjo veselico pa so nam prepredili nasprotniki. Društvo šteje zdaj 136 udov. Za nastopno leto bo naročeno društvo na 22 »Slov. Gospodarja«, v vsem skupaj jih pa dobiva 26, 25 »Domoljubov«, 10 »Naš Dom«, vsem skupaj jih dobiva blizu 50, 2 »Slovenca«, 2 »Slovenske Novice«, 2 »Primorska lista«, 6 »Mirov« (društvo je naročeno na tri), 2 »Dom in Svet«, 2 »Venca«, 2 »Cvetje«, 3 »Narodne Gospodarje«, 2 »Slov. Lista«, 1 »Danica« in 1 »Amerikanski Slovenec«. — Društveniki so razdeljeni v 8 skupin in iz vsake skupine so se nekateri zavezali, da bodo pošiljali redno vsako nedeljo po časnike in jih donášali svojim skupščinarjem. Hvala Bogu, društvo čimdalje bolj napreduje. Tega nam ne kaže samo to, da le število udov raste in da smo morali več listov naročiti kakor lansko leto, ampak požrtvovalnost, katero razodevajo nekateri udje, katerim se ne smili čas ne denarji in se ne bojijo truda, kaže, da se čimdalje bolj dosega namen društva, kateri je katoliška zavest. In da bo društvo v tem smislu napredovalo, se je zborovalcem prav posebno na srce položilo, da ni v tem napredek katoliškega društva, da se veliko prečita, da se veliko knjig razposodi in da se prirejajo veselice, ampak v tem, da se čim dalje bolj kaže kat. zavest. Ta je pogoj in poročstvo prave izobrazbe.

Iz drugih krajev.

Nova bolezen med konji se pojavlja v Veroni. V kratkem času konj, napaden od te bolezni, pogine. Konj leži kakor omamljen in prične končno silno divjati.

Glavni dobitek zadel delavec. Zadnji glavni dobitek 1864. drž. srečk v znesku 300.000 K je zadel gozdni delavec Fr. Macho

v Rottenschachenu okraj Gmünd. Pred 20 leti si je mož toliko prihranil, da je kupil srečko.

Prvi umor v novem letu. V Berlinu je ustrelil urar Pless 1. t. m. proti 2. uri po polnoči svojo ženo, 3 majhne otroke in potem še samega sebe. Vsa rodbina je bila baje jetična, zlasti pa mož, ki že ni mogel več delati, vsled česar je živel obitelj v veliki bedi. To je bil menda prvi umor v letošnjem letu.

Pretresljiva smrt. Ob božičnih praznikih je prišel na Dunaj svojo nevesto obiskat nek Adolf Matzke s Češkega. Ko je stopil preko praga nevestinega stanovanja, zgrudil se je na tla. Zadel ga je kap. V par trenutkih je bil mrtev.

Dolgo spanje. V Nograd Vadkert na Ogerskem spi kmetica Marija Molnar že pet tednov. Zdravniki se izredno zanimajo za ta izreden pojav.

Oče morilec. V Jaromiru na Češkem se je kolar Jožef Fierbach spril s svojim sinom. Razljučen oče je zgrabil ostro bruseni nož in ga s tako silo zasadel v sinove prsi, da se je sin mrtev zgrudil na tla.

Gospodarske drobtinice.

Mažari za italijanska vina. Ker je na italijanska vina postavljena v Avstriji premajhna uvozna carina (colnina), zato prihaja k nam veliko italijanskega vina, naša vina pa se ne morejo prodati ali le za majhno ceno. Upravičeno zahtevajo vsled tega avstrijski vinogradniki, naj se carina zviša. Italijani so zelo hudi na to zahtevo in trdijo, da ne bodo več sklenili zveze z našo državo. No, nam je za polentarje malo mar, pač pa se Mažari zavzemajo za Italijane. Mažarski politiki zahtevajo, naj carina ostane kakor dozdaj, sicer zgubimo prijateljstvo Lahov. Bati se je treba, da bodo zmagali Mažari ne pa avstrijski vinogradniki s svojimi željami.

Kako znajo gospodariti krščanski socijalci. Na Nižje Avstrijskem sedaj pet

let gospodarijo krščanski socijalci. Leta 1897. je imela ta dežela pod liberalnim deželnim odborom primanjkljaj pri deželni zakladi 5,124.782 kron, leta 1901. je imela dežela pod krščansko-socijalnim vodstvom prebitka 233.499 kron, pri računskem zaključku za l. 1896. pod liberalnim gospodarstvom pomanjkljaja 4,128.668 kron, za leta 1900 pod kršč. soc. večino prebitka 2,536.219 kron. Premoženje dežele se je pod kršč. socijalnim vodstvom pomnožilo za 3,151.710 kron in kršč. socijalci so poleg tega ustanovili celo vrsto novih krajevnih železnic, pomnožili šole, poboljšali učiteljstvu plače, ustanovili sijajno propevajočo deželno zavarovalnico proti toči, ognju in nezgodam, zavarovalnico za življenje in za živino, razna skladišča, bolnice, zadrage, dali velike svote za povzdigo obrta in za podporo za slučaj onemoglosti pri malih obrtnikih in delavcih.

Uvoz živine. Zaradi rudečice pri svinjah je prepovedano uvažati svinje na Ogrsko iz političnih okrajev Hartberg in Ptuj in za-

radi svinjske kuge pa iz političnega okraja Ptuj. — Zaradi svinjske kuge je prepovedano uvažati svinje iz občin Nemški Podčetrtek, Donavic okraja Ljubno, Marenberg in Gor. Feising okraja Slovenji Gradec in obmejnega okraja Ptuj. Zaradi rudečice pri svinjah je prepovedano uvažati svinje iz občine Hopfau okraja Hartberg, Hochtregist okraja Vojčberg in obmejnega okraja Celje. Ta prepoved se razteza na imenoma navedene občine in njih sosedne občine.

Listnica uredništva. Dopisnik z Drav. polja: Eno pesem že imamo. Če imate Vi kako drugo, pošljite jo nam. Pesem, ki smo jo dobili, se začinja:

Junak črnogorski
Na cepiklu sedi
Vozi se v mesto
Se grdo drži... itd.

-- Mnogim dopisnikom. Nismo mogli spraviti tekrat vsega v list. Prosimo potrpljenja!

Loterijske številke.

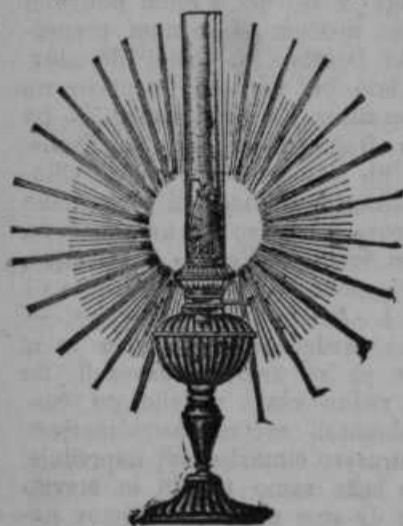
Gradec	4. jan. 1902	1, 40, 78, 87, 64
Dunaj	» » »	63, 8, 72, 22, 56

Društvena naznanila.

Dne 12. prosinca: »Celjskega pevskega društva« gledal. predstava »Deseti brat« v Nar. domu. Začetek ob 8. uri.
» » » »Bralnega društva pri Mariji Snežni« občni zbor v stari šoli. Začetek ob 3. uri pop.
» » » »Žiškega bralnega društva« občno zborovanje. Gospod učitelj Brglez bo predaval o vinoreji.
» » » »Bralnega društva pri Sv. Rupertu v Slov. goricah« občni zbor ob 3. uri popoldne. Vmes nastopijo pevci in tamburaši.
» » » »Bralno društvo pri Sv. Ani n. K.« ponavlja igro »Lurška pastarica« in novo »Ne vdajmo se« v prostorih gosp. J. Krambergerja. Vmes govor tujega mladeniča. Začetek po večernicah.
» » » »Bralnega društva pri Mali Nedelji« občni zbor. Začetek ob 3. uri popoldne v šoli.
» » » »Politič. društvo v Kozjem. Govori. Gostilna Guček. Ob 3. uri popold.
» » » »Bralnega društva pri Kapeli blizu Radgone« občni zbor po večernicah v šoli.
Dne 19. prosinca: »Čitalnice na Vranskem« plesna veselica.
» » » »Politično zborovanje v Konjicah. Govor o kmetijski zvezi.
Dne 2. svečana: »Slovanske čitalnice v Mariboru« običajni ples v Narod. domu.

Petrolna žarnica

(Petroleum-Glühlicht)

Popolna ljudska svetilka 15 K.

daje najlepšo belo svetlobo za 80 sveč, je najcenejša luč, ker zadostuje en liter navadnega petroleja 12 ur, stane torej za uro 2 in pol vinarja, z lahkim ravnanjem in brez vsake nevarnosti. Popolna duša stane 12 K in se more priviti na vsako svetilnično telo, če je luknja 40 ali tudi več mm v premeru. — Namizne, stenske in viseče svetilke ter cestne svetilnice, kakor tudi vsi posamezni deli se dobivajo pri zastopu »avstrijske družbe za petrolene žarnice« I. E. Weixl, Maribor. Zofijni trg 3. Razglede prosto. 23 3—1

Konja

— skópljenec, sirec, 15 1/4 pesti visok, 5 let star, jak ter vrl v voz in kolesej — prodaja Viljem Leyrer v Mariboru, gospeške ulice 22. 16 2—2

Kanarčke

— lastne odgoje

zlahtne drdrače (harcer), zelo prijetnih prehodov iz visokega in nizkega, s piskanjem, žveglanjem in krokanjem, ki so redki in zelo zanimivi pevci, priporočila v osem-dnevno poskušajo po 10, 15, 20, 25 in 30 kron (samice po 3 K) I. E. Weixl v Mariboru, Zofijni trg št. 3. leve stopnjice, II. nadstrop. 24 3—1

Orgljarska služba

je izpraznjena v Galiciji, ker pa je tudi tam zdaj do 30. januarja 1902 razpisana podučiteljska služba, lahko eden sposoben obedve službi — zaradi boljše plače in prostega stanovanja — sprejme. 20 1—1

Cerkveno predstojništvo.

XXX Kupim 3500 na suho ali zeleno cepljenih trt, imenovanih sort, kavčina, plover, laški rilček, silvaner in nekaj ameriških sadežev. — Jože Premelč, posestnik v Župelevcih, pošta Brežice. 19 3—2 XXX

KUVERTE

s firmo priporočila

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Lepo, plodonosno posestvo

v Leitersbergu pri Mariboru se prodaja.

Ono leži na državni cesti in na razpotju deželnih cest, ki peljejo v Arnovž in v Št. Lenart v Slov. gor., oddaljeno je pol ure od južnega kolodvora. V bližini se namerava narediti železnična postaja. Posestvo obstoji iz plodovitega polja, na ravnem ležečih travnikih, nekoliko vinograda in bukovega gozda, ki se lahko izseka. Sadonosniki so dobro oskrbljeni in z zlahtnim sadjem posajeni. — Posestvo v Leitersbergu leži deloma tudi v Freideku in meri 31 1/4 ha ali 54 oralov. Pri gori imenovani cesti je prostorna hiša s 4 sobami in vsemi priteklinami, lepa kuhinja, klet itd. Potem enonadstropna hiša, v kateri sta zdaj kovač in kolar; dve najemniški hiši, velika kolarnica, svinjski hlevi in ena opekarna. Hlevi za živino so obokani. Vsa poslopja so z opeko krita. Kmetija v Freideku, 4 in pol ha ali približno 8 oralov zemlje, od tega 1 oral vinograda. Lepa hiša s kuhinjo s številnikom, goveji in svinjski hlevi. Vse z opeko krito. — Kmetija v Voseku, 9 3/4 ha ali 17 oralov zemlje, od teh je 6 oralov lepih travnikov. Hiša in hlevi so zidani in z opeko kriti. — Viničarija v Kušerniku, 6 oralov, od teh 5 oralov vinograda, kateri je na pol s cepljenimi, nosečimi, ameriških trtami posajeni. Viničarska hiša je zidana in ima lepo ter obokano klet, zraven živinski in svinjski hlev. — Natančna pojasnila se dobe pri

Jakob Purgay

v Leitersbergu pri Mariboru. 17 2—1

15 1—1

Zahvala.

Za pristrčno sočutje povodom bolezni in smrti našega toli ljubljenega soproga, brata, svaka in strica, gospoda

Ivana Krajnc,

učitelja v Št. Janžu na Drav. polju,

in za obilno udeležbo pri pogrebu dragega rajnega izrekamo najpristrčnejšo zahvalo vsem, posebno pa častiti duhovščini, gg. profesorjem in učiteljem c. kr. učiteljskega v Mariboru ter gospodom tovarišem, ki so prihiteli od blizu in daleč.

Maribor, dne 30. dec. 1901.

Žalujoči ostali.